

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D. v právní věci **žalobce: M. B.**, nar. „X“, bytem „X“, zastoupeného Mgr. Milanem Špičkou, advokátem, se sídlem v Děčíně, Thomayerova 25/3, proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem v Praze 5, ul. Křížová č.p. 25, PSČ 225 08, **v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11.7.2014, č.j. „X“, o invalidní důchod,**

t a k t o :

- I.** Žaloba se **z a m í t á.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, která byla podána v zákonem stanovené lhůtě, domáhal přezkoumání zákonnosti napadeného rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 11.7.2014, č.j. „X“, kterým byly zamítnuty námitky proti rozhodnutí žalované ze dne 7.5.2014, č.j. „X“. Uvedeným rozhodnutím ze dne 11.7.2014 zamítla žalovaná žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) a dle ustanovení § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť podle posudku vypracovaného pro Okresní správu sociálního zabezpečení Děčín ze dne 7.4.2014 není invalidní pro invaliditu III. stupně, ale i nadále je invalidní pro invaliditu II. stupně.

V žalobě uvedl, že posudkový lékař učinil svůj závěr, aniž by podrobněji zkoumal žalobcův zdravotní stav a měl veškeré potřebné lékařské zprávy pro toto posouzení. Konkrétně při vyšetření žalobcova zdravotního stavu dne 9.7.2014 neměl posudkový lékař k dispozici lékařskou zprávu MUDr. V. P. ze dne 4.3.2014, která mohla mít velký vliv na posouzení stupně invalidity. Tato zpráva byla dodatečně doručena v rámci podaných námitek, avšak žalovaná se v rozhodnutí o námitkách s uvedeným nálezem nijak nezabývala. Uvedený

důkaz je způsobilý prokázat vznik nároku na uznání invalidity III. stupně, neboť podle názoru žalobce byly osvědčeny a splněny zákonné podmínky, aby byl žalobce uznán invalidní právě pro invaliditu III. stupně.

Žalovaná v písemném vyjádření k žalobě v krátkosti uvedla, že věc se týká zdravotního stavu, a proto nechť je zdravotní stav žalobce posouzen Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem, od jejíhož posouzení by se mělo odvíjet rozhodnutí ve věci.

Právní zástupce žalobce při jednání soudu v plném rozsahu odkázal na znění žaloby ve znění jejího doplnění. Dále uvedl, že vyšetření zdravotního stavu žalobce neprobíhalo standardně, neboť chyběla dokumentace od MUDr. P. K tomuto dodal, že zdravotní stav žalobce nebyl nikdy zkoumán podrobně, přičemž v poslední době se zhoršil jeho psychický stav takovým způsobem, že by se mohlo jednat až o psychiatrickou diagnózu. Z těchto důvodů právní zástupce žalobce navrhl provedení znaleckého posudku, v jehož rámci by byl zdravotní stav žalobce komplexně posouzen, a to i s ohledem na jeho psychiatrické problémy. Dle jeho názoru se u žalobce jedná o latentní stav, jenž byl u něho přítomen již v roce 2014 a měl být také zkoumán. Žalobce v této souvislosti předložil poukaz na vyšetření ze dne 21.7.2015, v němž mu bylo doporučeno neurologické vyšetření, neboť je u něho podezření na boreliózu, přičemž rovněž navrhl, aby tímto poukazem byl proveden důkaz. Závěrem právní zástupce žalobce navrhl, aby žalobě bylo vyhověno.

Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu poukázala na vyjádření k žalobě, jakož i na to, že žalovaný vychází z nálezů, které předloží žalobce nebo ošetřující lékař. V konečném návrhu navrhla, aby žaloba byla zamítnuta.

Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí dílu prvního hlavy druhé zák. č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v ustanoveních § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první tohoto zákona. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost napadeného rozhodnutí, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s.ř.s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s.ř.s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.

Po přezkoumání skutkového a právního stavu a provedeném ústním jednání, při kterém se provádělo dokazování zdravotním posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem (dále jen „posudková komise“) ze dne 5.2.2015, který nechal vypracovat soud pro účely předmětného řízení, dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu předloženého správního spisu soud zjistil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku lékařky MUDr. D. H. pověřené vypracováním posudku pro Českou správu sociálního zabezpečení, Lékařská posudková služba, která při posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti dne 9.7.2014 posoudila zdravotní stav žalobce a dospěla k závěru, že předchozí závěr posudkové lékařky Okresní správy sociálního

zabezpečení Děčín ze dne 7.4.2014 je správný. Obě lékařky tak dospěly k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. oddíl E, položce 1, písm. c, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti o 50%.

Podle ustanovení § 39 odst. 1 až 5 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,

- a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
- b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
- c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
- d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
- e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
- f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.

Za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí.

Způsob posouzení a procentní míry poklesu pracovní schopnosti, co se rozumí zcela mimořádnými podmínkami, způsob zhodnocení a využití zachované pracovní schopnosti podle § 39 odst. 4 písm. e) zákona o důchodovém pojištění, pak stanovuje prováděcí předpis, konkrétně vyhláška č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity.

Jedním z předpokladů pro vznik nároku na invalidní důchod III. stupně je existence invalidity pojištěnce, která dosahuje alespoň zákonem stanovené hranice 70% (srov. § 38 a § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Bylo proto třeba zjistit, zda žalobce splňoval ke

dni 11.7.2014, tedy ke dni vydání napadeného rozhodnutí, podmínky invalidity III. stupně, tj. zda nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 70 %.

Soud se nespokojil se závěry posudku ze dne 9.7.2014, a protože nemá odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity především závisí, vyžádal si v rámci předmětného soudního řízení v intencích ust. § 52 odst. 1 v návaznosti na ust. § 77 s.ř.s. odborný posudek od posudkové komise, která je v těchto věcech dle § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, povolána k posouzení zdravotního stavu žalobce. Tato komise nově posoudila celkový stav žalobce, dále také posoudila pokles pracovní schopnosti a zaujala posudkový závěr o invaliditě žalobce.

Z obsahu posudkové dokumentace vypracované dotyčnou komisí soud zjistil, že komise jednala v řádném složení, posudek byl vypracován po studiu a zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů dne 5.2.2015. Žalobce jednání komise byl přítomen. Dále je z posudkové dokumentace patrné, jaké lékařské nálezy měla komise k dispozici. Na základě posouzení všech zdravotních nálezů relevantních pro souzenou věc a spisové dokumentace Okresní správy sociálního zabezpečení Děčín pak komise dospěla k závěru, že pokles pracovní schopnosti žalobce ke dni 11.7.2014 byl 50%, což odpovídá II. stupni invalidity.

Komise konstatovala, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII. oddíl E, položce 1, písm. c), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti dle tohoto zařazení je 40% (rozmezí 30-40%). Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 3 a § 4 vyhlášky č. 359/2009 Sb., se s ohledem na další zdravotní postižení zvyšuje o 10% na celkovou hodnotu 50%.

Závěrem komise uvedla, že žalobce není schopen prací fyzicky náročných, zvláště se zvedáním a nošením těžkých břemen, je neschopen práce ve vynucených polohách, prací vyžadující dlouhé stání, event. značně dlouhé chůze, zvláště v nerovném terénu a v nepříznivých klimatických podmínkách.

Po zhodnocení výše predestřených důkazů, které byly provedeny při soudním jednání, soud konstatuje, že posudková komise jednala v řádném složení, že její posudek, jenž soud hodnotí jako stěžejní důkaz v tomto přezkumném soudním řízení, byl vypracován po náležitém zhodnocení zdravotního stavu žalobce na základě předložené lékařské dokumentace a odborných lékařských nálezů. Žalobce byl přítomen při jednání komise.

Lékaři Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí v Ústí nad Labem přitom shodně jako posudkoví lékaři žalované ohledně míry poklesu pracovní schopnosti u žalobce dospěli k závěru, že dosahuje 50%, takže z této skutečnosti je patrné, že žalobce nesplnil podmínku invalidity ani III. stupně dle zákona o důchodovém pojištění, a to minimálně 70% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti.

Dále soud uvádí, že se ztotožnil s posudkovým závěrem komise, který vycházel i z dokumentace z námitkového řízení obsahující také lékařskou zprávu MUDr. P. ze dne 4.3.2014, a za daného stavu věci soud neshledal potřebu, aby byl doplňován výše citovaný posudek posudkové komise či aby byl případně ve věci vypracováván další posudek jinou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí nebo dokonce aby bylo přikročeno ke

znaleckému zkoumání zdravotního stavu žalobce. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud v rámci jednání konaném dne 27.7.2015 rozhodl dle ust. § 52 s.ř.s. tak, že navržený důkaz znaleckým posudkem a poukazem na vyšetření ze dne 21.7.2015 se neprovede. K tomuto soud dodává, že obsah předmětného posudku nijak nevzbuzuje pochybnosti o jeho úplnosti a správnosti, a z tohoto důvodu proto požadavek žalobce na provedení důkazu znaleckým posudkem není jakkoliv důvodný. Pokud se týká poukazu na vyšetření ze dne 21.7.2015, soud uvádí, jak je v podrobnostech rozvedeno níže, že soud může vycházet toliko ze skutkového a právního stavu, který tu byl ke dni 11.7.2014. Pro nyní posuzovanou věc by proto zdravotní stav žalobce zjištěný po tomto datu byl irelevantní, neboť s ohledem na ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. je při rozhodování o podané žalobě možno toliko vycházet ze zdravotního stavu, jenž byl u žalobce v době rozhodování žalované (viz ust. § 77 odst. 2 věta druhá s.ř.s.). Vzhledem k této skutečnosti proto soud o podaném návrhu na provedení důkazu poukazem na vyšetření ze dne 21.7.2015 tak, že shodně jako znalecký posudek nebude proveden. Závěr soudu o tom, že v daném případě již nebylo zapotřebí provádět nějaké další dokazování, koresponduje ustálené judikatuře správních soudů včetně Nejvyššího správního soudu (viz např. jeho rozsudky ze dne 25. 6. 2003 č.j. 2 Ads 9/2003-50, který byl publikován ve Sbírce rozhodnutí NSS pod č. 150/2004 a také na www.nssoud.cz, nebo ze dne 28. 8. 2003 č.j. 5 Ads 22/2003-48 či ze dne 12. 3. 2009 č.j. 3 Ads 143/2008-92, které jsou rovněž dostupné na www.nssoud.cz).

S ohledem na shora uvedené skutečnosti tedy soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve výroku rozsudku ad I. podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Současně soud podle ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. ve výroku rozsudku ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, když žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náhrada nákladů řízení nepřísluší.

Pro úplnost soud směrem k žalobci poznamenává, že důvodem pro přiznání nároku na invalidní důchod III. stupně, nemůže být jen subjektivní pocit žadatele o důchod o jeho neschopnosti k výkonu většiny zaměstnání pro špatný zdravotní stav. Přiznání dávky musí být podloženo objektivně zjištěným zdravotním stavem, posuzovaným příslušnou posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále by měl žalobce vzít v potaz fakt, že v souzené věci je možné vycházet, a to s poukazem na ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., toliko ze zdravotního stavu, jaký měl v době rozhodování žalované, tj. ke dni 11.7.2014. Případné zhoršení stávajících zdravotních obtíží, popř. vznik nových zdravotních obtíží po tomto datu nemůže být v tomto řízení v zásadě nikterak zohledněno. Ust. § 75 odst. 1 s.ř.s., které je pro správní soudy závazné, totiž výslovně stanovuje, že při přezkoumávání rozhodnutí správního orgánu vychází správní soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Žalobce tak má možnost případně poukazovat na své zhoršující se zdravotní obtíže popř. nově vzniklé zdravotní obtíže, které nastaly po datu vydání rozhodnutí žalované v případném novém řízení o přiznání invalidního důchodu, které může žalobce iniciovat.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ústí nad Labem dne 27. července 2015

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Zlatová